

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr.75 (6234)

23.08.1991.

Cena:15 kap. (abonentiem 11 kap.)

Cienījamie lasītāji!

Šonedēļ notikumi attīstījās ne tikai dramatiski, bet arī strauji, tāpēc daļa šajā avīzes numurā ievietoto materiālu zaudējusi aktualitāti, tomēr tie ir sava veida laikmeta dokuments un sniedz priekšstatu par to, kāda bija mūsu rajona cilvēku, kā arī atsevišķu partiju un kustību nostāja dienās, kad vēl nebūt nebija skaidrs, kas uzvarēs - demokrātija vai reakcija.

Kolhoza „Dubna” centra mehāniskajās darbnīcās vienīgā „dzīvā dvēsele” bija elektro- un gāzes metinātājs Ēvalds Kivlenieks. Kamēr vīri ir uz siena vāla, viņam te jābūt modram un kaujas gatavībā jātur savi darba rīki. Tā jādežurē no pulksten 8.00 no rīta līdz vēlam vakaram.

- Kādreiz ir garlaicīgāk, bet bieži vien darba pilnas rokas, jo tehnika nolietojusies, lūst, - viņš stāstīja, melinot siena vālotāja rāmi Rolandam Cīršam. - Kas to lai zina, ko vēl nāksies šodien sametināt.

Ātri ticis galā ar vienu darbu, viņš ņem otru. Un atkal plaiksni zilā liesma.

Attēlā: Ē.Kivlenieks darbā.

A.Mežmalis

Rajona Tautas deputātu padomes paziņojums

Preiļu rajona TDP uzskata:

1.Likumīgā vara Latvijas Republikā pieder vienīgi un tikai Latvijas tautai un tās ievēlētajām institūcijām.

2.Preiļu rajonā vara pieder rajona iedzīvotājiem un to realizē rajona, pilsētu un pagastu TDP.

3.Jebkuri citi veidojumi, kas uzurpē varu, ir pretlikumīgi un to lēmumi nav saistoši rajona iedzīvotājiem, saimnieciskajām un sabiedriskajām struktūrām.

Rajona TDP aicina rajona iedzīvotājus godprātīgi pildīt Latvijas Republikas pilsoņu pienākumus, saglabāt mieru un izturētību.

Vienlaikus paziņojam, ka rajona TDP pilda un turpinās pildīt Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Ministru Padomes likumus un lēmumus.

Gadījumā, ja republikā un rajonā varu sagrābj citas paralēlas varas struktūras, rajona TDP aicina rajona iedzīvotājus uz pilsonisko nepakļaušanos.

Pieņemts Preiļu rajona Tautas deputātu padomes sesijā 1991.gada 22.augustā

Preiļos demontēts Ļeņina piemineklis

Vakar, pildot pagājušajā gadā pieņemto rajona Tautas deputātu padomes lēmumu, tika demontēts Ļeņina piemineklis laukumā pie rajona izpildkomitejas.

Ažiotāžai nav pamata

Pedējo dienu notikumi radījuši satraukumu rajona iedzīvotājos. Tukšāki kļuvuši veikalu plaukti. Un ne jau tāpēc, ka samazināta pārtikas un pirmās nepieciešamības preču piegāde tirdzniecības tīklam. Cilvēki vienkārši „tālrēdzīgi” iepērkas. Šajā sakarībā lūdzu nelielu interviju rajona patērētāju biedrības savienības valdes priekšsēdētāja vietniecei Veronikai Vjakei par situāciju ar pārtikas preču piegādi un pārtikas krājumiem rajonā.

- Kāpēc radušās problēmas?

- Maizes ceptuve strādā ar pilnu slodzi, un veikali maizi saņem pēc noteikta grafika. Bet...daudzi ir sākuši sagādāt sev rezerves. Gribu nomierināt rajona iedzīvotājus, ka nevajag padoties panikai un ažiotāžai. Miltus saņemam, ir neliela rezerve un maizes bads nedraud. Ja tikai paši iedzīvotāji neradīs ažiotāžu.

Tiesa, nākamnedēļ ielānāts uz sākt vienas līnijas remontu Aglonas maiznīcā. Tas daļēji apgrūtinās baltmaizes cepšanu. Jāpaciesas un jārikojas apdomīgāk, nevis mākslīgi jārada ažiotāža un rindas.

Mēs ļoti ceram, ka cilvēki nomierināsies un nenāksies ieviest talonus (atkal) miltu un makaronu iegādei.

- Garākas kļuvušas rindas veikalos, kur pārdod gaļu un tās izstrādājumus. Kāds stāvoklis ir ar šīm pārtikas precēm?

- Arī gaļu un desas saņemam. Preiļu cehs tās šomēnes saražojis pat vairāk. Komisijas gaļas cenas patiešām palielinājušās, jo pieaugušas iepirkuma cenas. Regulāri saņemam gaļas produktus no Daugavpils gaļas kombināta. Vārdu sakot, arī ap gaļu un tās izstrādājumiem nevajag radīt ažiotāžu, šos produktus uzkrāt

ledusskapjos. Komisijas gaļas cenas arī turpmāk var mainīties.

- Šonedēļ atkal ir ieviesti taloni sērķociņu iegādei. Mēs tos pagaidām pīrksim par 16.talonu. Cik ilgi?

- Sērķociņi, tāpat sāls, mums ir. Lai bezcerīgi neiztirgotu visus krājumus, nolēmām tos pagaidām pārdot pret taloniem. Par citu preču normām un iespējamo talonu sistēmu pagaidām grūti spriest. Ceru, ka nebūs vajadzības.

- Lielākajās pilsētās sākusies ažiotāža ap zivju konserviem. Kā pie mums?

- Pagaidām tie veikalu plauktos un noliktavās ir pietiekoši.

- Rajona iedzīvotājus, protams, interesē cukura normas septembrī.

- Pagaidām manā rīcībā nav informācijas par noteiktajām normām. Bet nelielas cukura rezerves mums ir, ir arī paredzēti fondi.

- Tātad bažām nav pamata un atliek aicināt rajona iedzīvotājus neradīt ažiotāžu ne ap pārtikas, ne pirmās nepieciešamības rūpniecības precēm.

-Protams, tāpēc būsim saprātīgi.

Aina Iljina

Ekstremālajos apstākļos

21.augustā rajona izpildkomitejā sanāca kopsaimniecību vadītāji, rajona izpildkomitejas lauksaimniecības pārvaldes atbildīgi darbinieki.

Runāja rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs I.Muzikants, rajona izpildkomitejas lauksaimniecības pārvaldes galvenais agronoms J.Kivlenieks un citi.

Apspriedes dalībnieki vienojās, ka šajos ekstremālajos apstākļos, ko radījis valsts apvērsums Maskavā, ārkārtējā stāvokļa pasludināšana Latvijā, lauku saimniecību ļaudīm izturēti jāstrādā savās darba vietās.

Tagad laukos galvenais ir steigt ražas novākšanu un sākt ziemāju sēju. Tika atgādināts arī par rapša sēju, saņemtas labas tā sēklas.

Latvijas Republikas teritorijā ievērojami tikai Augstākās Padomes likumi un rīkojumi, Ministru Padomes lēmumi un rīkojumi, kuri aizliedz jebkādas kontaktus ar personām, kuras darbojas it kā PSRS ārkārtējā stāvokļa valsts komitejas vārdā, norobežoties no jebkādiem nelikumīgiem valsts varas veidojumiem un to darbības. Atzīmēts, ka rajonā stāvoklis ir normāls, tikai iepriekšējā dienā Līvānos redzēti divi bruņutransportieri.

Uz lauku tiek pārtraukta labības produktu piegāde valstij, nolemts pārtikas produktiem - miltiem un putrainiem, kuru iegādei tika atcelta talonu sistēma, to atkal atjaunot, organizēt miltu malšanu uz vietas, tikai izrādās, ka mums palikušas vienas dzirnavas Pelēcos un tās pašas top remontētas. Daži saimniecību vadītāji ierosināja kopsaimniecību ļaudīm izsniegt tiem pienākošos graudus, lai maizi paši varētu cept mājās. Lielsaimniecību vadītāji tika aicināti sniegt palīdzību zemniekiem ražas novākšanā un apkulšanā.

Tika kritizēti tirdzniecības darbinieki par paviršību darba organizācijā, izvirzīta prasība ierobežot rūpniecības un pārtikas preču izvešanu ārpus Latvijas. Benzīnu un dīzeļdegvielu izsniegt tikai tiem, kas strādā ražas novākšanā, pieprasot, lai ceļazīmēs būtu attiecīgi ieraksti.

Nosodīta elektrīku nostāja, kuri pievienojušies streikam, kaut gan viņiem darāmi steidzīgi un neatliekami darbi. Atgādināts, ka no rajonam piešķirtajiem sešiem miljoniem rubļu svarīgu un nepieciešamu celtniecības objektu būves pabeigšanai divos mēnešos izlietoti tikai divi miljoni, ka celtniecības tempi jākāpina, par ko vēlams būtu sarīkot īpašu apspriedi.

Rosīgi jāstrādā labības laukos, reizē domājot par ziemāju sēju. Ja saimniecībās ir stipri zālainas platības un tur graudaugi vēl līdz šim nav īsti nogatavojušies, tos labāk ieskābēt. Daudz nopietnāk jāizturas pret ziemāju sēklām. Izrādās, ka ne visur tās ir vajadzīgās kondīcijas un arī pietiekošā daudzumā. Jau šogad izjūtams, ka trūkst maizes (Līvānos trīs dienas varot iegādāties tikai dažus klaipus un nav ar ko barot kombainierus, kas piedalās labības plaujā - sūdzējās kopsaimniecības „Līvāni” pārstāvis), bet ar tādu vienaldzību pret jauno sēju nākamgad būs vēl ļaunāk.

Iesākta līnu plūksana un vešana uz fabriku pārstrādei. Līdz šim tā pieņēma sausus salmiņus, bet nu sācies lietains laiks - jāpieņem arī mitrāki. Rūpnīca piedāvā palīdzību līnu novākšanā, nosūtīt uz saimniecībām savus brīvos strādniekus - šī palīdzība jāizmanto.

Tika skartas lopkopju problēmas. Pašlaik rajona saimniecībās vidēji no govs slauc pa 9,9 kilogramiem piena diennaktī, vajadzētu iespējami ilgāk noturēties pie vasaras izslaukumu līmeņa. Veterinārie darbinieki brīdina, ka rūpīgi jāapkaro lopu slimības, jāveic to profilakse.

Nopietna saruna ievirzījās par saimniecību iekšējo ceļu sakārtošanu. Iespējams, ka šim nolūkam rajonam nākamajā gadā tiks piešķirti prāvi līdzekļi un tāpēc jau tagad jāizlemj, kur un kā efektīvāk tie izlietojami. Neapmierinātību izteica Rudzātu valsts saimniecības direktors J.Kivlenieks: neskatoties uz visiem solījumiem nekas netiek darīts, lai pabeigtu divus kilometrus gara ceļa posma būvniecību, par ko jau ne reizi vien rakstīts arī rajona laikrakstā.

Šogad izaudzētā raža jānovāc iespējami pilnīgāk, rūpīgi jāstrādā uz lauka visiem agregātiem, jāraugās, lai nebūtu zudumu, kas jau tā pieticīgo ražu padarītu vēl mazāku. Viszīmīgākais iekūlums rajonā ir kopsaimniecībā „Gailiši” - pa 10,5 centneriem no hektāra. Līdzīgs stāvoklis arī Rudzātu valsts saimniecībā - 11,9 centneri, Rušonas kopsaimniecībā - 12,1 centners un tamlīdzīgi. Ja vēl to pašu mazumu kombaini izkaisa ar salmiem vai pārbraucienos, tad ir pavisam bēdīgi. Pirmajā vietā ar iekūliem rajonā ir kopsaimniecība „Ausma” - 31,5 centneri.

Saimniecību vadītāji lūgti informēt savus ļaudis par notikumiem Latvijā un PSRS, taču tiem nekādā ziņā nav jāiespaido notikumu gaita labības druvā. Laika prognožu birojs arī turpmāk nesola labu laiku, tātad lietā liekama mehanizatoru izmānība un tehnikas spēks.

A.Mežmalis

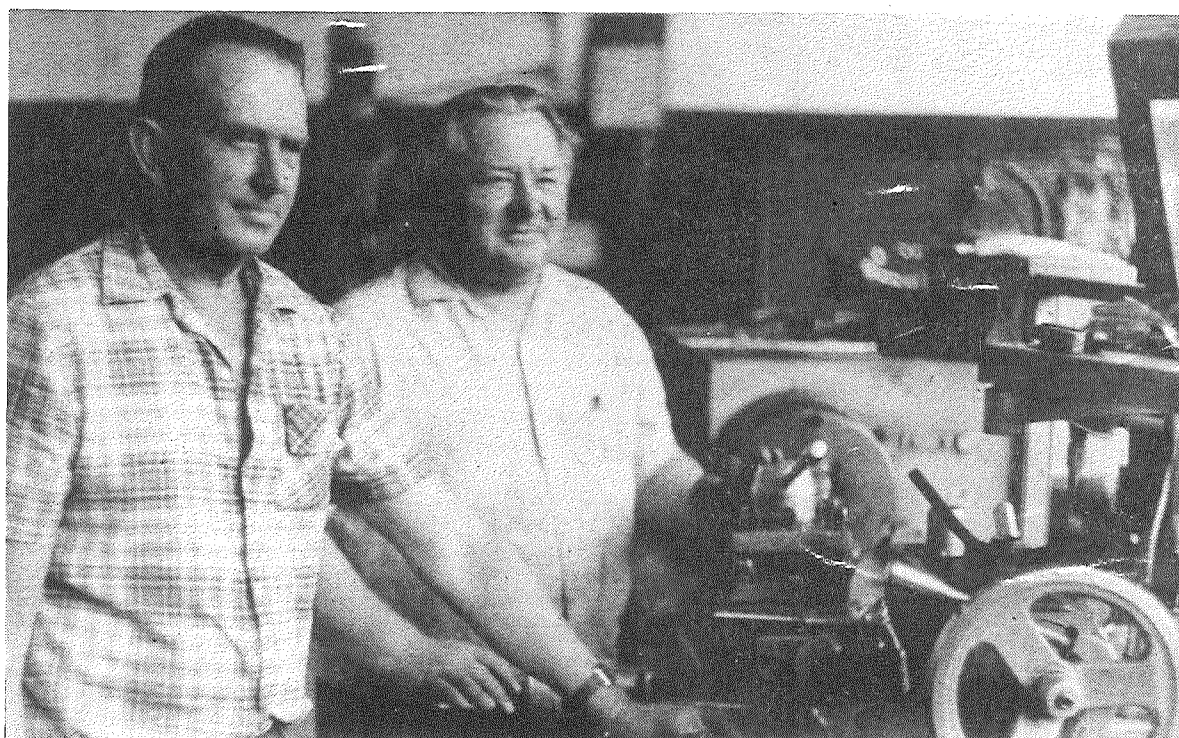
Dažos vārdos

Permas motorrūpnīcā šādi stilmulē čaklu darbu: ik nedēļas katrs strādnieks var saņemt 6 pudeles žiguļu alus, bet nedisciplinētie alu nedabū. Efekts esot milzīgs.

Karēlijas pilsētiņā Pitkerantā izveidots skolēnu kooperatīvs, lai pakalpotu iedzīvotājiem. Visvairāk pieprasītais pakalpojums - auklēt bērnus.

Kirgizijā izsludināts konkurss par jaunu himnas tekstu un mūziku, jaunu ģerboni un karogu. Par uzvaru konkursā būšot balva - 10 tūkstoši rubļu.

„Baltijskoje vremja” ID

Viss pamazām noveco, iekārtas siera rūpnīcā ir kļuvušas kaprīzākas, biežāk lūst un bojājas, un biežāk strādnieki ar kādu restaurējamu detaļu nāk pie virpotājiem. Te pārsvarā ir daļu tehniskais bruņojums, daudzus gadus iekārta nevainojami kalpojusi, bet nu tas vai cits mezgls nonāk virpotāju rokās, kuri izgatavo jaunu nolietotās detaļas vietā.

Mehāniskajā darbnīcā strādā Broņislavs Dzenis (*attēlā pa kreisi*) un Jānis Vilcāns. Abi, var teikt, no rūpnīcas aizsākuma gadiem ir šajā darba vietā, Jānim pie virpas te aizritējuši trīs gadu desmiti.

A.Rancāna teksts
un foto

Visās darba nozarēs tiek uzskatīts par kauna lietu palikt savā arodā par nepašu, turpretim par goda lietu tiek turēts kļūt pēc iespējas līdzīgam lieliem un izciliem meistariem. Kāpēc tad kristīgajiem būtu apkaunojoši ar dedzīgu centību pēc tikumiem patiesi tuvoties Kristum un svētajiem? Kāpēc tad šeit tik daudz viduvējības un caurmēra kristietības, bet tik maz nopietnas centības pēc meistarības un gara varonības, kur taču mūžīgās vērtības tiek liktas uz spēli?

„Kristus ir dzīve, ko dzīvot gribu.

Viņš ir gaisma, ko izstarot gribu.

Viņš ir prieks, ko dalīt gribu.

Viņš ir miers, ko dāvēt gribu.

Viņš ir priekš manis viss, Bez Viņa dzīvot nevēlos.” (Māte

Terēza.)

8.septembrī - Dievmātes Dzimšanas svētki.

„Jaunava Marija, Tava piedzimšana atnesa prieku visai pasaulei!”, tā gavilē Baznīca savās, šai dienai veltītās lūgšanās.

Baznīca savu svēto godam svin viņu nāvesdienas atceri, kas patiesībā ir viņu garīgās dzimšanas diena, kad tie piedzimta debesīm. Tikai diviem svētajiem Baznīca svin viņu laicīgās piedzimšanas dienu: Jaunavai Marijai un Svētajam Jānim Kristītajam (24.jūnijā).

Vārds „Marija” ir ebreju vārds „Mirjam” un nozīmē - jūras zvaigzni, tāpēc Dievmāti tēlo rotātā zvaigznēm. Kā agrāk jūrmieki uz jūras nakts laikā vadīja savu kuģi pēc zvaigznēm, tā tagad Jaunava Marija ir mūsu ceļvede uz miera ostu - debesīm. Viņa ir arī rīta blāzma pie pestīšanas un žēlastības debesīm, kas vēsta, ka drīz uzlēks pati taisnības saule - Jēzus.

Daudzo gadsimtu gaitās Dievmāte ir parādījusies kā mūsu tautas Māte un Karaliene. Mēs viņu sevišķā veidā godinām Aglonā, Skaistkalnē, Liepājā, Beberenē, un katrā dzimtenes dievnāmā Viņai ir veltīts altāris, pie kura cilvēki lūdzas un pateicas par saņemto palīgu. Šodien mīļi sveiksim savu Debesu Māti ar labu bīkti, Svētās Komūnijas pieņemī un apņemšanās savā ikdienas dzīvē īstenot tos tikumus, ar kuriem tik slavēta bija Jēzus Māte.

Dievs redz un bagātīgi svētī savus uzticīgos bērnus, jo Viņam ir zināmi visi mūsu labie darbi un nodomi. Dzīvē parādīsīm, ka tas, ko izteic mūsu lūpas un darbos parāda mūsu rokas, ir kā skaista simfonija, ko mēs veltījām Dieva godam un Jaunavas Marijas mīlestībai. Rūpēsimies, lai pieaug mūsu tautas dzīvais spēks un mūs nepārtauto apkārtnē, kurā dzīvojam.

14.septembrī - Krusta Paaugstināšanas svētki.

Kad 313.gadā ķeizars Konstantīns Liekais (dzīvoja no 288.-337.g.), pateicoties krusta zīmei, uzvarēja savus ienaidnie-

Dzīvosim līdzī Baznīcas gadam

kus, ķeizara māte Helēna devās uz Jeruzalemi, lai uzmeklētu krustu, pie kura Pestītājs mira. Stāsta, ka tai vietā, kur Jēzus ticis piekalts pie krusta, pagāni vēlāk uzceluši mamora statuju dieves Venēras godam. Pēc ilgākas meklēšanas tur arī atrada trīs krustus un drusku tālāk uzrakstu, kas savā laikā bija piestiprināts pie Jēzus krusta. Lai atšķirtu Kristus krustu no pārējiem, Jeruzalemes bīskaps Makarijs sirsnīgi lūdza Dievu un pēc tam ar katru no trim krustiem pieskārs kādai smagi slimai sievietei. Pirmo divu krustu pieskārieni neatstāja uz slimu nekādu iespaidu, bet kad pieskārs ar trešo krustu, sieviete pēkšņi kļuva vesela. To visi uzskatīja par zīmi, ka šis ir tas krusts, pie kura mira pasaules Pestītājs.

Krusta atrašanas vietā Helēna lika uzcelt greznu baznīcu un tātad lika uzglabāt daļu no Svētā Krusta. Otru daļu tā nodeva savam dēlam Konstantīnam Lielajam. Šo daļu tagad dievbijīgi uzglabā Romā, Svētā Krusta bazilikā. Krusta atrašanas dienu Baznīca atceras 3.maijā.

Krusta Paaugstināšanas svētki ir veltīti Svētā Krusta svinīgai novietošanai Svētā Kapa bazilikā Jeruzalemē.

Svēto Krustu ticīgajiem nolaupīja persieši, un tikai 628.gadā ķeizars Heraklijs (dzīvoja 575.-641.g.) to atņēma viņiem. 630.gadā pats ķeizars svinīgi pasniedza patriarham Zaharijam. Tad krusts tika atkal uzstādīts savā goda vietā.

Pret tumšajam rudens debesīm Baznīca paceļ krustu - karalisko uzvaras koku, Cilvēkdēla zīmi, atgādinot pasaulē, ka ar šo zīmi Viņš atnāks kādreiz tiesāt dzīvos un mirušos Pastārā dienas rītā.

23.septembrī - Svētās Teklas diena. Viņa bija jaunava un mocekļa, viena no senākām un slavenākām svētajām. Jau pirms pāriešanas kristīgā ticībā viņa bija slavena ar savu gaišo prātu un izcilo gudrību.

Pats Svētais Pāvils bija viņas skolotājs. Viņš bija arī tas, kas iedeva svētuma apdvestās jaunavas sirdī karstās ilgas kalpot jaunavībā debesu Karalim Jēzum Kristum.

Tekla bija sadērināta ar kādu bagātu un dižciltīgu jaunekli, taču viņa atteicās no laulības un līdzšinējās bezrūpīgās dzīves, veltot visu sevi Pestītājam. Ne ar kādiem draudiem viņa nebija piedabūjama grozīt savu apņemšanos. Atklātā amfiteātrī viņai bija jāstājas cilvēku priekšā kailai, bet viņas nevainība sargāja viņu kā mētelis, niknās lauvas, kurām viņa bija jāsaplōsa, mierīgi nogulās pie Teklas kājām un laižāja tās.

Viena mocība sekoja otrai, neko pret viņu neiespēdams, līdz visvarenais Dievs greznoja viņu ar divkārtīgu jaunavības un mocekļa vainagu.

Skaistā un greznā Milānas katedrālē Itālijā ir celta Dieva godam un veltīta Svētās Teklas aizbildniecībai. Tur atrodas daļa no viņas relikvijām.

Arī Latvijā Svētā Tekla tiek godināta. Mūsu rajonā Vārkavas baznīcā ir viņas godam veltīts altāris un notiek atļaidu dievkalpojums. Agrāk vecāki savām

meitām deva gan pie kristības, gan iestiprināšanas Teklas vārdu, jo, labi zinādami Svētās Teklas varonību, cerēja, ka viņu meitas augsti vērtēs dvēseles cēlumu un nevainību. Tagad šis vārds aiziet aizmirstībā, jo vecāki uzskata, ka viņu bērniem jāliek „moderni” vārdi. Mēs tagad ar steigu atjaunojam senās senču tradīcijas un paražas. Vai tad nevajadzētu atjaunot arī katoļiem seno tradīciju: dot saviem bērniem svēto vārdus, kuri ir Baznīcas katalogā?

29.septembrī Svētā Miķeļa, Rafaēla un Gabriēla diena. Viņi ir debesu erceņģeļi. Viņu vārdi bieži sastopami Bībelē.

Svēto Miķeli piesauc pirms grēksūdzes, nāves stundā un viņu izvēl par pavadoni no šķisītavas uz mūžīgo svētlaimi.

Svētais Gabriēls bija Dieva sūtnis, kas vēstīja praviešiem par Mesija nākšanas laiku. Viņu Dievs sūtīja pie Jaunavas Marijas Nacaretē (Lūka evaņģ.1,26), lai paziņotu Dieva Dēla iemiesošanās noslēpumu.

Svēto Rafaēlu Dievs sūtīja, lai palīdzētu vecajam Tobijam, kas bija aklis un smagu ciešanu piemēklēts. Tāpat viņš pavadīja jauno Tobiju ceļojumā uz Mediju un palīdzēja visās ceļa grūtībās. Baznīca godina Svēto Rafaēlu kā ceļotāju aizbildni.

Mūsu rajonā Līvānos un Rušonā notiek svinīgi dievkalpojumi, atzīmējot Svētā Miķeļa svētku dienu 29.septembrī.

Miķeļdienu ir iemīļota tautas diena. Tā pie mums iekrīt laikā, kad raža visur puslīdz novākta, kad rudens bargais vējš trauc pāri kailajiem rugāju laukiem un naktis ir jau jūtami aukstas. Miķeļdienu vēl tagad spēlē svarīgu lomu zemnieka saimnieciskajā sadzīvē, kas ir vasaras un ražas laika noslēgums. Tāpat 29.septembris ir galvenā laika pareģojuma diena, jo ar šo dienu sākās zemes guļas laiks. Ja Miķeļos līst lietus, tad būs miksta ziema. Vēl pārbaudīts ticējums - cik ilgi pēc Miķeļiem kokos lapas stāv, tik ilgi pēc Jūrģiem nākamgad nav zāles.

„Visu septembra mēnesi kaktusus nedrīkst slācīt ar ūdeni. Atsakoties no barības, tie vairo savu dzīvības spēku, savu radošo rosmi, kas ap Ziemassvētkiem uzdzied pilnos ziedos. Bez atteikšanās nav iedomājama ziedēšana un augļu ienākšanās.”

Tāpat cilvēkiem savā mūžā daudz no kā jāatsakas, lai sakopotu savus garīgos spēkus, lai spētu paveikt to, ko Dievs katram paredzējis, kas bijis jau ielikts šūpulī.

Šī skaistā un celmsmīgā doma atrodama Zentas Maurīpas grāmatā „Pasaules vārtos”.

Cik bieži mēs ikdienās varētu kļūt par miera nesējiem, ja vien nebūtu tik patmīļīgi. Ja mazāk domātu par sevi, bet vairāk par citiem.

Dekāns
A.Budže

Dienests, kuru daudzi kritizē...

Kad analizējam dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības darbu, atceramies iesāktus un nepadarītus, iepilnotus un neiesāktus darbus. Vārdu sakot, Preiļos komunālā saimniecība ir grūti prognozējama sfēra. Lai gan apvienības priekšnieks Voldemārs Limanis (kā redzēsiet no intervijas) nereti ir gluži pretējās domās. Un viņu var saprast, jo pēc savienošanas, apvienošanas un centralizācijas, tās darba lauks ir plašs, bet brīžiem - arī nepateicīgs.

- Limaņa kungs, cik liels komunālais dienests ir Preiļos?
- Pašlaik strādā 150 cilvēki. Mums ir savi cehi, remontbrigādes, cilvēki, kuri nodarbināti pilsētas tīrīšanas darbos. Uzskatu, ka apvienībā ir labs galdniecības cehs, kur ražojam visu nepieciešamo: loģu rāmjus, durvis, krāsns metāla apvalkus.

- Preiļieši gribētu, lai veicīgāk ritētu māju kapitālremonti, jo daudzi cilvēki joprojām dzīvo sen būvētās mājās, kur bojājas kanalizācija, apkure, jumti laiž cauri notekūdeņus.

- Šogad pabeidzam kapitālremontu astoņu dzīvokļu mājā Daugavpils ielā, remontējam Liepu ielas četr-dzīvokļu māju. Plānojam, ka šogad tādu puskapitālremontu spēsim izdarīt Raiņa bulvārī. Uzsāksim silumtīrīšanas daļēju nomaiņu Rancāna ielā 4.

Ar dzīvokļiem un dzīvojamajiem namiem ir tā, ka daudzi gaida to privatizāciju. Es uzskatu, ka pilsētā varētu palikt tikai daži lieli nami, bet pārējos dzīvokļus un mājas vajadzētu privatizēt. Pēc iedzīvotāju lūguma dažas mājas jau pārdevām, bet pašlaik gaidām jauno likumu un noteikto kārtību, kādā atļaus privatizēt dzīvojamo fondu.

- Vai jums nešķiet, ka šīs trīs vai četras mājas, kuras pilsētā jau pārdeva, nocenotas visai nosacīti?
- Tāda bija vecā instrukcija.

- Kāds ir jūsu viedoklis par pilsētas sakopšanu šogad: applaušanu, smilšu tīrīšanu, atkritumu izvešanu? Vai jūs piekristat tiem iedzīvotājiem, kuri uzskata, ka Preiļu sakoptība pasliktinājusies?

- Nepiekrītu. Manuprāt, nesakoptību rada tieši individuālais sektors. Namu īpašnieki (ar reti izņēmumiem) neapplaui pagalmus, nenotīra ielas. Par uzņēmumu apkārti maz rūpējas darba kolektīvi.

Līgumus, kuri ar mums noslēgti par atkritumu izvešanu, mēs izpildām. Protams, ja šādu līgumu nav, tad uzņēmumam pašam jāatbild par savu teritoriju.

- Varbūt krasi palielinājāt maksu, ja uzņēmumi neslēdz līgumus?
- Nē, maksa ir minimāla un nekādi līdzekļi izspiedēji mēs neesam.

Mūsu cilvēki, lai arī strādā nepateicīgu darbu, saņem ļoti minimālas algas.

- Cik sētnieku strādā pilsētas sakopšanā? Kas kopj, vai precīzāk sakot, nekopj parka celiņus?

- Strādā 20 sētnieki un tīrītāji. Parkā mūsu sētnieki nestrādā, jo tur ir kultūras nodaļas štati. Ja pilsētas pašpārvalde kļūs bagātāka, tad vajadzētu vismaz 30 sētniekus.

- Vēl nav aiz kalniem tie laiki, kad pirms Maija un Oktobra svētkiem (vismaz) ielās parādījās mašīnas, kas savāca smiltis. Kur tās palikušas?

- Mašīnu, kas savāc atkritumus un smiltis mums nav, bet tāda, kas ar birstēm saslauka, ir gan. Bet ne katrā laikā tā var strādāt.

- Sesijās no iedzīvotājiem izskan pretenzijas par to, ka ielgusi pilsētas centra labiekārtošana. Kādi tam iemesli?

- Dažādi. Pilnīga centra labiekārtošana (pēc projekta) prasa milzīgus kapitālieguldījumus. Jānojauc autostacija, kura izvietosies citur. Tāpat dzīvojamā māja aiz tās, kuras vietā arhitekts iecerējis skaistu māju ar dakstiņu jumtu. Tās apakšstāva paredzēts iekārtot veikalus. Laikam jau pasūtītajam nav naudas, ja mājas celtniecība ir atlikta.

Ne tikai pilsētas centra labiekārtošana, bet daudzi darbi ir apstājušies līdzekļu trūkuma dēļ. Preiļu un Līvānu pilsētu labiekārtošanai vajadzētu vismaz 500-600 tūkstošus rubļu, bet mūsu apvienībai šogad iedalīti tikai 200. Nevaram gan sūdzēties, jo arī dzīvojamā māju, kuru plānojam pabeigt šogad, ceļam no rajona budžeta līdzekļiem. Šobrīd visus spēkus veltām tās pabeigšanai.

- Vai apvienība palielina pakalpojumu veidus un apjomus?

- Jā. Sākām ražot zārkus un konkurēt ar rajona sadzīves pakalpojumu kombinātu. Mūsu ražotie tomeri ir kvalitatīvāki, jo taisām no dēļiem aevs no skaidu plātnēm.

Preiļos izgatavojam vainagus. Pilnīgi pārpēnām celtniecības materiālu sagādi. Tie ir nepieciešami ne tikai dzīvojamam namam, bet arī skolu un citu sabiedrisko ēku remontiem.

- Kādas problēmas jāatrisina, lai Preiļi tomēr būtu labāk sakopti?

- Pierunāšanas un brīdinājumu laiks sen beidzies. Ja cilvēki ir kļuvuši tik kurli, ka nereaģē uz šiem aicinājumiem, tad jāizmanto likuma spēks un vainīgie jā sodā. Ja samaksās vienreiz, tad diez vai otrreiz gribēs maksāt. Citādi mēs patiešām ieausim nezālēs un atkritumos līdz ausīm. Es gan neesmu dzirdējis, ka Preiļos kāds namīpašnieks, kurš dzīvo nesakoptā pagalmā vai nesatīra savu ielas daļu, būtu administratīvi sodīts.

Pilsētas dzīvojamā fonda remontēšanā varētu iesaistīties arī citas organizācijas, piemēram, „Lauktechnika”.

- Paldies par sarunu.

Aina Iljina

Latvijas Republikas Augstākās Padomes paziņojums

Naktī no 1991.gada 18. uz 19.augustu ir noticis valsts apvērsums. PSRS prezidents M.Gorbačovs ir atstādināts no amata, varu pārņēmusi nekonstitucionāli izveidota Ārkārtējā stāvokļa valsts komiteja. Izsludināts ārkārtējs stāvoklis.

Latvijas Republikas Augstākā Padome paziņo, ka uzskata Ārkārtējā stāvokļa valsts komiteju par nelikumīgu veidojumu, kurai nav nekādu varas pilnvaru Latvijas Republikas teritorijā.

Ārkārtējā stāvokļa noteikšana Latvijas Republikas teritorijā saskaņā ar likumu iespējama tikai ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes vai tās Prezidija piekrišanu. Latvijas Republikas Augstākās Padomes Prezidijs uzskata, ka situācija Latvijā ir pilnīgi mierīga un nav nekāda pamata ārkārtējā stāvokļa izsludināšanai.

Latvijas Republikas Augstākā Padome, Ministru Padome un pašvaldības kontrolē situāciju republikā un ir gatavas turpināt savu darbību demokrātijas un likumības apstākļos. Ja kādi ārēji spēki traucēs tām to darīt un mēģinās nodot varu jebkādiem nelikumīgiem formējumiem, Augstākā Padome un Ministru Padome aicina Latvijas iedzīvotājus saglabāt mieru un sabiedrisko kārtību, nesadarboties ne ar kādiem nelikumīgiem varas veidojumiem, iesaistīties nevardarbīgas pilsoniskās nepakļaušanās kampaņā un prasīt likumīgās varas - Tautas deputātu padomju un to izpildinstitūciju - darbības atjaunošanu.

Vienīgais likumīgais varas avots Latvijā ir pati Latvijas tauta.

LTF Preiļu nodaļas valdes aicinājums

Atkal Latvijas tauta ir izvēles priekšā. Kārtējo reizi izvēle starp - but Latvijas valstij vai imperijas nomalei.

Mēs vairākkārt esam teikuši savu „Jā” - brīvībai, „Jā” - demokrātijai, „Jā” - Latvijai.

Arī šoreiz jāpasaka savs „Jā” mūsu demokrātiski ievēlētajam parlamentam, valdībai, un, ja neapmierina deputāts, parlaments, valdība, tad to jāpieprasa nomainīt mierīgā ceļā, rīkojot vēlēšanas, bet nevis izlejot nevainīgu cilvēku asinis. Cilvēki neaizmirst varoņus, bet rūgtā nīcinājumā piemin bendes, nodevējus, rokļaižas. Neaptraipīsim savas rokas ar melniem darbiem, lai droši varam skatīties cilvēkiem acīs, lai nav jākaunas mūsu bērniem un mazbērniem.

Mums visiem ir viena māte - mūsu mīļotā Latvija. Nenodosim viņu, ticēsim Latvijas laimes zvaigznei. Lūgsim Dievu par Latviju un viņas bērniem dzīvījiem un jau mirušajiem. Līdz svētdienai ik rītus no pulksten 6.00 līdz 10.00 nāciet lūgt Dievu Preiļu baznīcā.

Būsim stipri un vienoti, nepakļausimies nekādām nelikumīgām varām, bet atbalstīsim mūsu Augstākās Padomes, Tautas frontes aicinājumu uz nevardarbīgu pretošanos, nepieciešamības gadījumā - uz streiku.

23.augustā „Liesmojošais Baltijas ceļš”. Šajā situācijā neaicināsim uz Cēsīm doties lielus ļaužu pulkus, bet atbalstām zemnieku aicinājumu iekurt šajā dienā pulksten 20.15 ugunsiskus represiju vietās, kā arī pakalnos, ceļu malās. Lai deg uguns, stiprinot mūsu garu un cerību. Atcerēsimies, ka vismelnākā tumsa ir pirms rītausmas.

Lai Dievs svētī Latviju!

LDDP Preiļu rajona komitejas paziņojums

Pār mūsu Tēvzemi Latviju atkal samilzuši melni mākoņi. 19.augusta rīts no lielās padomjzemes atnesa vēsti, kuru līdz šim brīdim nevar aptvert ne demokrātiski noskaņotie spēki Krievzemē, ne Latvijas iedzīvotāji, ne arī M.Gorbačova politikas atbalstītāji ārzemēs.

Nelikumīgi izdarītais valsts apvērsums un ārkārtējā stāvokļa ieviešana, ko veikusi militāru personu grupa, kuras pakļautībā ir gan armija, gan VDK, gan OMON, atstāj dziļas, sāpju pilnas rētas Tēvzemes vēsturē. Neapbruņotie Latvijas (nu arī Krievzemes) dēli un meitas kārtējo reizi stājas automātu un bruņutransportieru priekšā. Bet ko neapbruņoti cilvēki var izdarīt brutāla spēka priekšā? Ieņemta televīzija un radio, Iekšlietu ministrija, telefonu centrāle, bloķēta iebraukšana Rīgā.

Kāpēc? Cik ilgi turpināsies vardarbība un patvaļā? Cik ilgi Latvijas tauta ciešs pīrgāšanās par savu svēto mērķi - valstiskās neatkarības atgūšanu? Vai arī pēc šiem notikumiem bruņotie vīri teiks, ka viņi nav okupācijas armija?

LDDP Preiļu rajona komiteja paziņo, ka savā darbības programmā mēs arī turpmāk atbalstīsim likumīgi ievēlētu Latvijas Republikas Augstāko Padomi, tās izveidoto valdību un vietējās pašvaldības. Mēs esam pret jebkuru sadarbību ar huntas rokaspuišiem un viņu domubiedriem. Mēs solidarizējamies ar Baltijas, Krievijas un visas Padomju Savienības demokrātiskajiem spēkiem cīņā pret militāristu uzbrukumiem.

Aicinām visus rajona iedzīvotājus pareizi izprast un izvērtēt notikumu attīstības gaitu un izsakām cerību, ka šīs drausmu dienas neilgs mūžību un mēs atkal varēsim mierīgi strādāt un dzīvot.

Maizes vajadzēs arī rīt

Līdz 20.augustam rajona lielsaimniecībās novākti bija 40 procenti no labības laukiem, no katra hektāra, rēķinot kombainu bunkuru svarā, iekults pa 20,5 centneriem graudu. Vienīgi saimniecības „Ezerciems” ailē operatīvajos pārskatos vēl vid tūkšums - stāsta, šajā saimniecībā pēmruden ziemājus vispār nebijuši iesējuši, bet vasarāji, sēti šopavasara vēl, vēl nebija nogatavojušies.

Pāri pusei ar labības plauju bija tikušas saimniecības „Ausma”, „Turība”, Raiņa, „Rušona”, bet kopsaimniecībā „Jersika” nokopts līdz 20.augustam 71 procents lauku, bet „Druvā” (Kirova) - vēl vairāk: 82 procenti. Tiesa, raža abās šajās saimniecībās ir 17-18 centneri no hektāra. Augstākais iekūlums šobrīd ir „Turībā” - 30,6 centneri no hektāra.

Uz šo pašu dienu rajona kopsaimniecībās bija novākti 23 procenti linu sējumu platību, vismazāk „Dzintarā” - 67 procenti, un „Galēnos” - 55 procenti. Izrādās, ka ar šķiedras iegūšanu bija aizrāvušās vairākas no tām saimniecībām, kurām ir līgumi sēklu audzēšanai - negaida pogaļu nogatavošanos. Lai vai kā, sēkla tomēr būs vajadzīga jaunai sējai.

Klāt ziemāju sējas labākie termiņi, šim darbam atvēlams laiks no 25.augusta līdz 15.septembrim. Daba neinteresējas par cilvēku politiskajiem strīdiem un varas tīkojumiem, tai ir savi nepārkāpjami likumi, kuri paredzēti labvēlīgu apstākļu radīšanai, un, ja cilvēks tos savā aizmārsībā vai

nezinā pārkāpj vai aizmirst, tad nepielūdzami saņem sodu. To mums mācīja arī aizvadītais rudens.

Maize bija, ir un būs vajadzīga visiem, tā ir zemnieku darbs: gan to, kuri strādā lielsaimniecību laukos, gan arī savās zemnieku saimniecībās. Tālab izmantojama katra laba laika stunda, lai uz lauka nepalik ne vārpa, lai kārtīgi tiktu nokopti visi salmi. Gribētos, lai veicīgāk strādātu gan „Ezerciema” ļaudis, gan kopsaimniecības „Gailīši” kombainieri, šoferi un citi mehanizatori, kur līdz 20.augustam bija nokopti tikai deviņi procenti no apsētajiem un labību nobriedinājušajiem laukiem. Arī „Silajānos” padarīts maz - novākti 15 procenti, „Vanagos” - 18 procenti un tamlīdzīgi.

Lauku ļaudis pareizi izprot stāvokļa nozīmīgumu, viņi nesatricināmā mierā stāv nomodā par ražas likteni. Šeit nosauktas saimniecības, kur darbs nav īsti gājis no rokas, taču bieži vien tam bijuši attaisnojami iemesli. Cita lieta ir tad, ja, kā izteikušies daži zemes kopēji, kombains uz lauka dīkā nostāv tādēļ, ka salūzusi viena skrūve. Un ar patiesu rūgtumu skanēja vārdi: vai patiešām mehāniskajās darbnīcās vairs nav neviena, kas prastu izvīrpot šo nelaimīgo skrūvi, vai tad tur vairs nav atrodamas ne gabaliņš dzelzs. Te jāpiezīmē, ka labības plaujas laikam ražošanas apvienības „Latvijas lauktehnika” materiāli tehniskās apgādes bāzē, kas atrodas Rušonas pagasta

centrā pie Aglonas dzelzceļa stacijas, iedibinātas īpašas dežūras.

Skumīgi dzirdēt, ka daži lielsaimniecību vadītāji („Dubna”, „Druva” un citi) zemniekus uzskata par saviem niknākajiem konkurentiem un neatbalsta to saimniecības. Vai tiešām jābūt tik nenovīdīgam, ka neprotas atrast ne niecīgu iespēju, lai kādu kombainu nosūtītu palīgā novākt un nokult zemnieka druvas izaudzēto labību? Tad jau jājautā: kur esam nonākuši? Taisnība ir kādam zemniekam no kopsaimniecības „Dzintars” bijušajiem aktīvajiem locekļiem tagad pensionāram, kurš teica: katrs traktors labi ja dienā blīvi nostrādā četras stundas, pārējo laiku atpūšas, kāpēc nevarētu ziedot kādu brīdi zemniekam? Nav prāta darbs kopsaimniecības vadītājam vai speciālistam katrā zemniekā saskatīt konkurentu. Ir mums arī tādi piemēri, kad lielsaimniecības, kurām pieder spēcīga materiāli tehniskā bāze, labprāt iet talkā zemniekiem ne vien nokult laukus, bet arī izžāvēt un iztīrīt sēklu. Pie mūsu kaimiņiem Rēzeknes rajona kopsaimniecībā „Vienība” mitros un zālajos vasarāju graudus tūlīt pat apmaina pret iztīrītiem un izžāvētiem.

Latvijas Zemnieku savienības rajona nodaļa aicina visus rajona zemniekus uz saprātīgu nostāju šajā situācijā un ražīgu darbu ražas novākšanā, lai katrs kļēti ievestais grauds ir velte Latvijas nākotnei.

A.Rancāns

A.Rubiks: „Joku nekādu nebūs!”

Preses konferencē Latvijas kompartijas pirmais sekretārs Alfrēds Rubiks ar gandarījumu atzīmēja, ka beidzot noticis tas, pēc kā visu laiku tiekusies Latvijas kompartija - pēc PSRS un LPSR konstitūcijas atjaunošanas. Tiesa, viņš tūlīt piebilda, ka kompartija tieši šajos notikumos nesot piedalījusies un par ārkārtējā stāvokļa ieviešanu viņš uzzinājis no radio.

A.Rubiks pastāstīja žurnālistiem, ka Latvijā ārkārtējā stāvokļa komiteju vadīšot Baltijas kara apgabala pavēlnieks F.Kuzmins. Ja būšot kādi mēģinājumi pretoties, tie tikšot bez žēlastības apspiesti. „Joku nekādu nebūs!”, teica A.Rubiks.

Atbildot uz jautājumu, kas notiks ar ekonomiku, A.Rubiks atzīmēja, ka dzīve uzlabošoties, vismaz tajos sešos mēnešos, uz kuriem ieviests ārkārtējais stāvoklis. Bet tālāk? Kompartijas līderis atzina, ka visgrūtākais uzdevums būšot pabarot tautu, kad pienāks ziema...

Ārkārtējā stāvokļa izsludināšanu un M.Gorbačova atstādināšanu no PSRS prezidenta pienākumu pildīšanas ar gandarījumu uzņēmis ne tikai Latvijas kompartijas līderis, bet arī PSRS Liberāli demokrātiskās partijas priekšsēdētājs Žirinovskis, Lībijas vadītājs M.Kadafi, Irākas prezidents Sadams Huseins. Par notikumiem PSRS priecājas Kuba, apmierināta, acimredzot, arī Ķīna. Bet Rietumvalstīs? Tās uzskata, ka M.Gorbačovs ir vienīgais likumīgais PSRS prezidents un viena pēc otras atsaka Padomju Savienībai ekonomisko un finansiālo palīdzību. Patiešām, A.Rubiku var saprast: ko ēdīsim, ja Rietumvalstis nolems nepiegādāt Padomju Savienībai graudus?

Līvānu uzņēmumi streiko

21.augusta rītā, atbalstot Latvijas Republikas Augstākās Padomes aicinājumu pievienoties Krievijas darbaļaudīm un uzsākt vispārēju beztermiņa politisko streiku, Līvānu rūpniecības uzņēmumi pārtrauca darbu.

Apstājušās Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta un Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ražošanas līnijas. Nestrādā eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca, darbojas vienīgi fermentācijas iecirknis, kur tehnoloģisko procesu varēs apturēt pēc trim dienām.

Latvijas parlamenta, valdības un vietējās varas rīkojumus izpilda arī

Līvānu stikla fabrikas administrācija, arodbiedrība un strādājošie. Vienīgi stikla vārīšanas krāsnīs pagaidām tiek uzturēta temperatūra, bet ražošana apstādināta.

Tādējādi līvānieši pievienojušies vispārējam politiskajam streikam, lai atbalstītu Krievijas nostāju. Pilsētā darbojas tikai tie dienesti, kas nepieciešami cilvēkiem: atvērti veikali, strādā mediķi un milicija, enerģētiskie un komunālie dienesti, sabiedriskais transports, attīrīšanas iekārtas.

J.Silickis

Piemīnas zīme Naaizmērstulei

Laukumiņā pie Aglonas pagasta ēkas jūnija vidū tika uzstādīta piemīnas zīme tautskolotājam un dzejniecei Rozālijai Tabīnei (Naaizmērstulei). Pirms septiņiem gadu desmitiem - 1920.gadā - Aglonā ieradās jauna skolotāja un viņas pirmā darba vieta bija Somersetas pamatskola, kurā tagad ir pagastnams.

Piemīnas zīmi (attēlā) veidojuši vietējie kokačurnieki entuziasti Ilmārs Selickis, Varis Čeriņš un Jāzeps Skutāns, bet iesvētīja dekāns Pēteris Onckulis.

Janīna Streiķe,
Aglonas kultūras nama
direktore
A.Mežmaļa foto

Šis gads mūsu novada kultūras dzīvē ir nepieredzēti daudz festivālu gads. Ne visi no tiem bija vienlīdz vērienīgi un nozīmīgi, bet būtiski gan, jo katram bija sava seja, sava auditorija un līdz ar to arī sava vieta.

Šoreiz par pēdējiem diviem - Starptautisko garīgās mūzikas festivālu un Latvijas Katoļu jaunatnes dziesmu svētkiem „Ave Maria”.

Pirmais no tiem sevi vēl tikai pierādīja. Mēs, protams, varam to vērtēt kritiski, pat neieciēlīgi. Un dažādi arī darīja, norādot uz vieskolektīvu nomācošo lomu. Jā, bet bez viņu piedalīšanās šis pasākums nebūtu bijis iespējams. Tāpat kā bez Edvīna Dziļuma apmācības, bez Ingas Dziļumas apmācības, bez Rīgas Metropolijas Kūrījas atbalsta un agloniešu ieinteresētības, bez... Bet par tā nepieciešamību nav divu domu: tas ir vairāk kā vajadzīgs tajā tukšumā, kas ir izveidojies starp garīgo un laicīgo kultūru. Bet divu kultūru jau nemaz nav, mums tikai šo domu pēdējos piecdesmit gados ir jo veiksmīgi

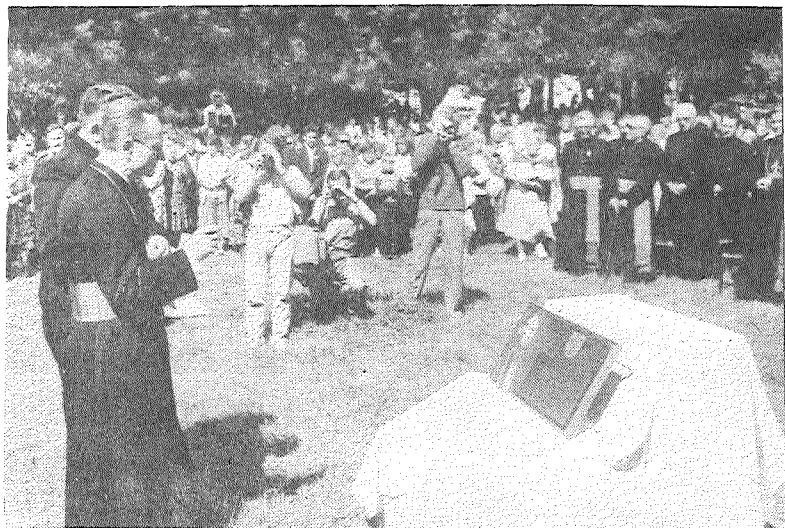
Dziesmas atgriešanās

□ Dirigē Guntars Gedulis (Vencuēla)

mēģinājuši iepotēt, kas arī ir sekmīgi veikti. Gan organizatoriskās, gan citas kļūdas solās rūpīgi izvērtēt rīcības komiteja un kultūras darbinieki. Jā, protams, noteicošajai lomai tā organizēšanā jāpieder Aglonai.

Pirmo katoļu jaunatnes dziesmu

□ Rīgas metropolīts, arhibīskaps Jānis Pujāts iesvētīja J.Rancāna piemīņas plāksni

□ Onufrijs Rancāns (ASV), Anna Rancāne (Daugavpils) un Francis Rancāns (Rīga)

svētku 60.gadskārtas atcerei veltītais koncerts. Tā scenāriju veidoja dzejniece Anna Rancāne kā piemīņas sarīkojumam.

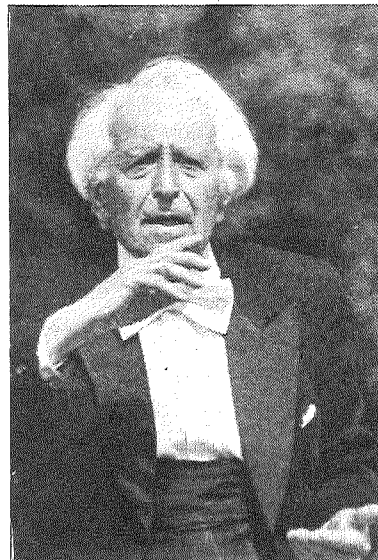
Mēs esam izradzāti
Latgolas zemei svātai,
Osorai, kas uz vaiga
Dadzinoj kai rāta.

Ne visiem bija lemts nodzīvot saules mūžu. Pieminēsim dziesmu svētku dalībniekus un organizatorus, kuri

aizgājuši mūžībā. Pieminēsim tos, kuri aizrauti svešumā, nomocīti, pazemoti. Pieminēsim Aglonas un Jaunaglonas ģimnāziju direktoru, izcilo pedagogu un garīdznieku, hitleriešu nāves nometnē nomocīto Aloizu Broku. Pieminēsim pirmo Latviešu Katoļu jaunatnes dziesmu svētku virsdiriģentu un organizētāju, rakstnieku Ontonu Rupaīni, kuram bija lemts nomirt svešumā. Pieminēsim dziesmu svētku organizētāju, teoloģijas profesoru, jaunatnes žurnāla „Saule” redaktoru Bronislavu Valpiņi. Pieminēsim viņa ekselenci bīskapu un Latvijas valstsvīru Jāzepu Rancānu, kurš 1931.gadā upurēja Svēto Misi par dziesmu svētku dalībniekiem. Pieminēsim viņa ekselenci arhibīskapu Antoniju Springoviču, kurš uzrunāja dziesmu svētku dalībniekus. Pieminēsim visus skolotājus un garīdzniekus, koru dziedātājus un diriģentus. Pieminēsim arī lielāko latgaliešu tautas melodiju pazinēju un apdarinātāju, pirmā latgaliešu koru dziesmu krājuma sakārtotāju, komponistu Emīlu Melngaili.

Mēs esam izradzāti
Aizdzīdot dabasim porī,
Muysu likteņus tur
Klēpi sev svāta Mora.

Aglonas Dievmātes svētību svētku dalībnieki novēlēja mūsu visu cie-

□ Haralds Mednis

nījamajam diriģentam Haraldam Mednim, kuram 16.augustā lielā dzīves jubileja. Bet līdzās jubilāram koru priekšā stājas Eduards Grāvis, Ārijs Šķepasts, Terēze Broka, Andris Paeglītis, Ilga Radziņa, Marija Brazovska, Antons Matvejāns, Silvija Sudņika, Inga un Edvīns Dziļumi, kā arī Guntars Gedulis no tālās Vencuēlas un Ņujorkas latviešu kora diriģents Andrejs Jansons. Bet komponista Jāņa Norviļa un dzejnieka Konstantīna Plencinika dziesmu „Dzišmu kolnā” diriģēja Pēteris Sarkanis - viens no pirmo dziesmu svētku diriģentiem.

Jo sirsnīgi klausītāji uzņēma mūsu ticības brāļu lietuviešu uzstāšanos. Viļņas universitātes koris Rimanta Zdanaviča vadībā dziedāja lietuviešu tautas dziesmas.

„Aiz azara bolti bārzi”, „Toli dzeivoj muna meļo”, „Lobs ar lobu sasatka”, „Aiz azara augsti kolni” un citas latgaliešu tautas dziesmas ir palīdzējušas saglabāt tautas valodu un tautas garu. Tās skanēja šoreiz, kā skanēja latgaliešu tautas dziesmas arī trīsdesmit pirmajā gadā.

Mēs bejam kai zole, kū nūmyn,
Mēs byusim kai putni, kas skris
Šais zylajos, vīneigajos,
Šais myužēigos debesīs.
Izskanējušais koncerts atsaucās klausītāju sirdīs, tas zīmīgi sabalsojās ar to - pirmo dziesmu svētku paliekamību dziedātāju dvēselēs. Kāds būs turpinājums?

Voldemārs Romanovskis
Jāņa Silicka foto

Pārdod

grūnsnu teli Rudzātos, Miera ielā.

Zenta Zalāne;

govu.Tālrunis 36516;

motociklu „Java”. Tālrunis 23352;

vasamīcu. Tālrunis 21525.

Maina

trīsistabu dzīvokli Preiļos (izolētas istabas, trešais stāvs, ir lodžija) pret divu vai pusotras istabas dzīvokli Rīgā. Abi labiekārtoti. Tālrunis: 58658 vai 44118.

DAUGAVPILS MEDICĪNAS SKOLA

turpina pieņemšanu
latviešu grupā pēc
11.klases līdz
30.augustam

Administrācija

Viens mūžs ir pēkšņi iris,
Un otra nebūs vairs.

E.Slērste

Negaidītā sāpju brīdī esam
kopā ar Zinaidu, pavadot BRĀLI
kapu kalnīnā.

Darba biedri

Un negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā -
No gaišas dienas aiziet mūžībā.

A.Skalbe

Skumstam kopā ar pieredzējušiem,
no mūsu darba biedra
FRANČA FREIBERGA atvadoties.

LSF taras remonta iecirkņa
kolektīvs

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca,
Saule norietēja dienas vidū,
Vēl jau nodomi kā bērzi plauka-
Tagad atmiņas kā sniegi lido.

E.Rumba

Dzīlās skumjās noliecam galvas
un izsakām līdzjūtību darba
kolēģim Mainaram Kārklīnam
sakarā ar VECĀKU nāvi.

LSF kolektīvs

Tēva mūžs ir bērnu mūžos
pārkalts,

Tēva mūžs nu viņos tālāk zied.
Izsakām dziļu līdzjūtību Upe-
nieku ģimenei TĒVA, SIEVAS-
TĒVA un VECTĒTIŅA nāves ga-
dījumā.

Galēnu skolas kolektīvs

DAMBRETISTUS GAIDĀM MALTĀ

Nemanāmi pagājuši četri gadi un pienākusi kārta uzņemt pie sevis labākos Latgales jaunos dambretistus šo sacensību organizētājiem - Maltas pārstāvjiem.

Jā, pirmais Latgales jauniešu čempionāts 64 lauciņu dambretē notika Maltā. Pēc tam sekoja Preiļi, Barkava un Balvi. Tā kā pārējie rajoni un arī abas lielās pilsētas pērn

nepiedalījās, tika nolemts piekto - čempionātu sarīkot Maltā.

Atšķirībā no iepriekšējo gadu sacensībām, šoreiz to programma būs plašāka. Tiks noskaidroti uzvarētāji arī otrajā dambretes veidā - starptautiskajā dambretē. Jāatzīmē, ka Latgales jauniešu čempioni iegūst tiesības spēlēt republikas jauniešu čempionātā.

Interesanti, vai pērnā gada uzvarētāji Inese Cible un Ainārs Romačuks (abi no Maltas) spēš šogad atkārtot savu panākumu?

Un tā no 30.augusta līdz 1.septembrim gaidām jaunos talantus uz cīņām no visām Latgales pilsētām un rajoniem Maltas 1.vidusskolā!

Donāts Kondrovs,
sacensību galvenais tiesnesis

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās.

Dibinātājs un izdevējs - apgāds „Avīze”, Rīga, K.Barona ielā 2.

Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305.

Datorsalikums. Iespiests ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 2 nosauktās iespiedloksnes.

Metiens latviešu izdevumam 9130, krievu - 3250.

Pasūtījuma indekss 68169.